

Stříbrný úspěch českých lékařů na 19. fotbalovém mistrovství světa lékařů v Budapešti

Vše odstartovala pozvánka zasláná na Českou lékařskou komoru. Organizace a manažerské práce se ujal fotbalový nadšenec Martin Engel a trenérem se stal prof. Miloš Adamec, bývalý aktivní fotbalista. Od fotbalového svazu České republiky Martin zajistil oficiální reprezentační dresy a teplákové soupravy, dále od Českých drah získal jízdenky a další finance poskytla ČLK a LOK. Část nákladů si účastníci hradili sami. Díky tomu bylo možné zveřejnit výzvu v Tempusu a na webových stránkách ČLK. Přihlásilo se zhruba 50 zájemců, z nichž se postupně vytvořila parta 25 fotbalistů-doktorů z různých oborů a věkového spektra. Nejstaršímu hráči bylo přes padesát let, a to z toho důvodu, že podle pravidel v týmu musí nastoupit dva lékaři starší 35 let a dva nad 40 let. Pokud to tým nedodrží, je sankcionován gólem. Hrál se na klasickém hřišti dvakrát čtyřicet minut, střídalo se jako v hokeji. Na sehrání nebylo mnoho času a tak reprezentační mužstvo sehrálo pouze dva přípravné zápasy mezi sebou a jeden mezistátní zápas s lékaři z Itálie. A poté šlo již do tuhého. Šampionát se konal na přelomu června a července v Budapešti a po celou dobu byla organizace na vysoké úrovni. Souběžně probíhal mezinárodní Global Congress on Medicine and Health in Sports. Turnaje se zúčastnilo 16 mužstev prakticky z celého světa – Jižní Korea, Austrálie, USA, Brazílie, Rusko atd. V základní skupině Česko dostalo Jižní Koreu, Švédsko a Německo. I přes počáteční nezkušenost se náš tým zápas od zápasu postupně sehrával a díky trenérskému vedení prof. Adamce získával obdiv a uznání dalších zúčastněných mužstev. Ve čtvrtfinále jsme porazili Rakousko 3:1 a v semifinále nás čekala Velká Británie. Sehráli jsme tvrdé utkání, ve kterém nebyla nouze o tržná zranění a občas i o lehké otřesy mozku. Občas bylo až komické vidět shluk doktorů sklánějících se nad kolegou a meditujících, co mu asi je. Po penaltovém rozstřelu, kdy zazářil náš brankář, jsme postoupili do finále. Tam nás čekal opět nepříjemný soupeř – Německo, se kterým jsme v základní skupině remizovali 1:1. Za příspěví velkého zájmu diváků jsme Německo přehrávali, ale nebyli jsme schopni vstřelit branku. Asi jsme si vybrali nováčkovskou daň v nepravý čas a na penalty prohráli 6:5. Pokud by nám na počátku někdo nabídl stříbrné medaile, asi bychom je brali všemi deseti, ale prohrát ve finále a ještě na penalty zrovna s Německem... !? Jeden slavný fotbalista řekl, že fotbal hrají dvě mužstva a vždy vyhraje Německo – co dodat, snad příští rok v Brazílii.

Po sportovní a fyzické stránce byl šampionát velice náročný. Každý den se hrálo jedno utkání v plném nasazení. O zranění nebyla nouze u všech týmů. Natažené, natržené svaly, tržná zranění, distorze i lehké komoce se nevyhnuly skoro žádnému hráči, a tak ke konci už naše mužstvo vypadalo spíše jako lazaretní výběr. Pouze díky erudované lékařské péči byli všichni hráči schopni nastoupit do finálového zápasu. Nemalý podíl na úspěchu měl i týmový duch a skvělá parta, která se schází i po šampionátu. Zdá se, že je zaděláno na pěknou tradici. Den probíhal až stereotypně, asi jako u našeho fotbalového reprezentačního týmu. Po snídani dopoledne účast na kongresu (ten asi naše reprezentace nemá), poté relaxace, regenerace, masáž bolavých svalů. Po lehkém obědě odjezd na hřiště, kde se v odpoledních hodinách odehrálo utkání. Po příjezdu do hotelu a večeri rozbor zápasu na videu a příprava na druhý den. Nic se nebralo na lehkou váhu. Po počátečních rozpacích jsme pomýšleli pouze na nejvyšší mety. Na veliké oslavy po vyhraných zápasech vzhledem k fyzické únavě nebylo mnoho sil. Ale i na nějaký ten iontový nápoj přece jen došlo.

Foto 1: Mužstvo

Zúčastnil jsem se poprvé takové velké akce a z organizačního hlediska je jasné, že zdravotnické zajištění s adekvátním vybavením na sportovišti je nezbytným základem při ošetření poranění a následném eventuálním transportu do zdravotnického zařízení. I padesát doktorů na jednom místě bez vybavení má v terénu velice omezené možnosti v poskytnutí kvalitního ošetření.

Foto 2: Pohár

MUDr. Miroslav Rous
E-mail: mrous@atlas.cz

34th Medigames a vědecké sympozium, Záhřeb 29. 6. – 6. 7. 2013

Od vzniku Světových her zdravotníků startovaly ve sportovních soutěžích desetitisíce účastníků z více než 50 zemí všech kontinentů. Také k letošním Medigames, jak se hry stručně nazývají, se ve dnech 29. června až 6. července sjelo okolo 1700 účastníků z 32 zemí světa. Profesně nejde jen o lékaře, ale také farmaceuty, fyzioterapeuty, střední zdravotnický personál a studující medicíny a farmacie. Vypsány jsou soutěže ve 24 sportovních odvětvích, ve většině se soutěží v 5 věkových kategoriích.

Nedílnou součástí Medigames je také vědecké sympozium, které v Záhřebu probíhalo ve třech dnech a třech jazykových „mutacích“ – ve francouzštině, angličtině a chorvatštině. Uvedeme jen témata v jednotlivých přednáškových blocích, která ukazují na pestrou škálu problémů, o nichž se mohli přítomní účastníci sportovních soutěží i další zájemci z úst odborníků více dozvědět.

Blok francouzských sdělení: A. SEYNAEVE (Francie): Psychology and tennis in competition. K. HIRECHE (Alžírsko): Role of face protections in preventing maxillofacial trauma. A. MONROCHE (Francie): How to deal with concussion in fighting sports involving non-combat. B. NOUREDDINE, R. OUZZANI R, M. KRIBI (Alžírsko): Sports and imaging: clinical case. R. BESBES (Tunisko): Sports psychology and life stress. F. DENIS (Francie): Dental infection and poor performance, and the singular problem of wisdom tooth. H. GACEM (Tunisko): Obesity and physical activity. Ch. GOUARIN-MONROCHEOVÁ: Sports activities and fluid intake. N. MERAGHNI (Alžírsko): Achilles tendonitis, therapeutic aspects. H. REZGUI (Francie): Parental dependence in young athletes.